

Nr 53.

Ankom till riksdagens kansli den 20 mars 1931 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om ersättning av statsmedel till Rönninge municipalsamhälle för av förre landsfiskalen Erik Gösta Granlund förskingrade municipalutskylder.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *R. Lundquist* i Rotebro väckt, till statsutskottet för förberedande behandling remitterad motion, nr 259, har hemställts, att riksdagen måtte besluta medgiva, att ersättning av statsmedel måtte utgå till Rönninge municipalsamhälle i Stockholms län med ett belopp av 2,067 kronor 2 öre,

I fråga om de skäl, motionären anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt lag den 10 juli 1899 (nr 58) skall, därest ämbets- eller tjänsteman, som tillgripit eller förskingrat penningar, värdehandlingar eller annat, avlidit, ansökning om ersättning av allmänna medel — ställd till Konungen — ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där den brottslige haft sin befattning, inom *sex* månader från den dag, Kungl. Maj:ts befallningshavande låtit i allmänna tidningarna kungöra, att brist yppats i medel eller annat, som den döde i kraft av sin tjänst haft om händer.

Den nu föreliggande motionen innebär, att Rönninge municipalsamhälle skulle tillerkännas dylik ersättning, trots ansökning därom icke blivit inom laga tid ingiven.

Enligt vad motionen utvisar, har Kungl. Maj:t genom beslut den 22 november 1929 avslagit av Rönninge municipalsamhälle gjorda framställningar om medgivande att — oaktat samhället icke gjort ansökning därom inom den i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänstemän med flera, föreskrivna tid — till samhället finge utbetalas ersättning för av förre landsfiskalen E. G. Granlund tillgripna och förskingrade medel med avdrag av vad samhället kunde hava i utdelning för sin fordran uppburit i Granlunds konkurs.

I ärendet hade utlåtanden avgivits av länsstyrelsen i Stockholms län och justitiekanslersämbetet.

Av länsstyrelsens utlåtande framgår, att länsstyrelsen ansett det knappast tillrädligt att låta bristande författningskännedom utgöra skäl för bifall till

Utskottets
yttrande.

framställningarna, varför länsstyrelsen funne sig icke kunna förorda desamma, och justitiekanslersämbetet har funnit någon anledning ur rättslig synpunkt näppeligen föreligga att förorda bifall till framställningarna.

På grund härav och med hänsyn till de konsekvenser, ett bifall till motionen skulle kunna medföra, får utskottet, med åberopande jämväl av likartade precedensfall, hemställa,

att herr Lundquists i Rotebro förevarande motion, II: 259, icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 20 mars 1931.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 52.
